

ROZEZNĀTE - POZNĀTE - NAJDETE? - 97

Pondělí, 26 leden 2015

Dnes si v hádankách nepomenujeme žádné výročí. Muž, kterého jsem dnes zařadila, je mému srdci milý, už dlouho se chystám dát ho do hádanek. Tento vitální pán se narodil 30. listopadu 1925 v Kelci na Vsetínsku do učitelské rodiny. Už jako malý chytřil klavír a básně; zásluhou tatínka k filmu. Jeho otec, ředitel Sokola, vlastní náklady zakoupil promítací přístroj a promítal filmy v tamní sokolovně.

V roce 1945 začal navštěvovat FF UK, po roce přestoupil na FAMU, obor kamera. Zde pod vedením profesora Karla Plicky získal cenné zkušenosti. Poznal se s režisérem Karlem Kachyňou, společně vytvářeli řadu dokumentárních filmů. V padesátých letech působil v Česl. armádním filmu a byl přidělen k Vojenské kontrarozvědkě. Díky natáčením v Āině a také setkání se sovětskými lidmi však brzy vystřízlivěl ze svých tehdejších názorů a jeho tvorba se začala ubírat naprosto jiným směrem. V roce 1956 natočil film Zářijové podle divadelní hry Pavla Kohouta. Opravdu překvapivým snímkem dle vlastního náutu byl povídkový film Touha z roku 1958. Viděla jsem jej asi třikrát a ráda se na něj podívám znovu. Ātyroční období přidaná k názvu povídek znamená podobenství k etapám lidského života – dětství, mládí, střední věk, stáří. V druhé povídce hraje nádherná, tehdy osmnáctiletá, Jana Brejchová, která oslavila nedávno kulaté narozeniny. Životní partnerka Jana Skopecová, paní Věra Tichánková, vytváří ve třetí povídce roli zatvrzelé Anděly. Paní Tichánkovou známe spíše z epizodních rolí starší dáchny. V povídce Anděla jí ovšem dramatická role sedí, hraje ji přeměšlivě, přeměšlivě s filmováním tehdy teprve začínala. Ve čtvrté povídce mne zaujal uhranlivý, charismatický Ilja Racek. Film je často doprovázen nádhernými záběry přírody. Režisér tvořil lyrický laděný film v období, kdy sám procházel těžkou zkouškou. Zeměla mu maminka, malý syn a jeho paní onemocněla rakovinou prsu. Následoval film Procesí k panence (1961). Další film, jehož název neprozradím, měl velký úspěch. Neznámý jej natočil v roce 1963. Tento film s Janem Werichem je však hodně známý, proto více nenapovím. Pak přišel film, který se hluboko zapsal do Āsl. kinematografie. Režisér v něm pravdivě zobrazil poválečný život na moravské vesnici, tehdejší euforii i tvrdou realitu let následujících. Sedlák František, Joška s pyžamou, Franta Lampa, Bertin, veselá vdova... Film putoval do trezoru a režisérovi nabídli tehdejší soudruzi emigraci. Název filmu by ovšem byla opatrná velká nápověda... Excelují zde Radoslav Brzobohatý, Vladimír Menšík, Vlastimil Brodský, Václav Babka. Mně se velice líbil Waldemar Matuška v roli Zářivky (tuto roli měl povodně hrát Jiří Sovák). Chvilku milostné i humorné střídají okamžiky smrti některých hrdinů a uzurpátorská snaha tehdejších nadřazených o kolektivizaci vesnice. Neznámý režisér se následně usadil v cizině, v sedmdesátých letech filmoval v Německu. Dobře se začal cítit dle jeho vlastních slov až v Americe, která mu připomínala více domov. Dnes tento pedagog, filmový režisér, scenárista, dramaturg a koleka ocenění, stáří v Americe a v Bystrém u Poličky. S navzdory vysokému věku plný elánu, srdeční životní energií.

Jistě snadné hádání vám vřem přije MIA a jen pro kontrolu se můžete kouknout sem...